

TRIBUNAL DE PRIMERA INSTANCIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SUD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
GERICHT ERSTER INSTANZ DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF FIRST INSTANCE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
TRIBUNAL DE PREMIÈRE INSTANCE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT CHÉADCHÉIME NA GCOMHPHOBAL EORPACH
TRIBUNALE DI PRIMO GRADO DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA

EUROPOS BENDRIŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
IL-QORT TAL-PRIMI STANZA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
GERECHT VAN EERSTE AANLEG VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
SĄD PIERWSZEJ INSTANCIJ WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE PRIMEIRA INSTÂNCIA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKYCH SPOLEČENSTEV
SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÄTT

Presse og Information

PRESSEMEDDELELSE NR. 79/05

21. september 2005

Domme fra Retten i Første Instans i sag T-306/01 og T-315/01

Ahmed Ali Yusuf og Al Barakaat International Foundation og Yassin Abdullah Kadi / Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

RETEN I FØRSTE INSTANS AFSIGER DE FØRSTE DOMME OM DE FORANSTALTNINGER, DER ER TRUFFET INDEN FOR RAMMERNE AF KAMPEN MOD TERRORISME

Det Europæiske Fællesskab har kompetence til at pålægge indefrysning af midler, der tilhører enkeltpersoner, inden for rammerne af kampen mod international terrorisme. For så vidt som FN's Sikkerhedsråd stiller krav om sådanne foranstaltninger, kan de i vidt omfang ikke undergives domstolsprøvelse. Foranstaltningerne er ikke i strid med de grundlæggende menneskerettigheder, der er universelt anerkendt.

Ifølge De Forenede Nationers pagt har Sikkerhedsrådet ansvar for opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed. FN's medlemmer skal gennemføre Sikkerhedsrådets beslutninger direkte og ved skridt foretaget af dem i de mellemfolkelige institutioner, af hvilke de er medlemmer.

Såvel før som efter terrorangrebene den 11. september 2001 vedtog Sikkerhedsrådet flere resolutioner vedrørende Taliban, Usama bin Laden, medlemmer af Al-Qaida-organisationen samt andre personer og enheder, der er knyttet til dem. Alle FN's medlemsstater skal indefryse midler og andre økonomiske ressourcer, der direkte eller indirekte kontrolleres af disse personer og enheder. En sanktionskomité har til opgave at identificere de pågældende personer og enheder og de økonomiske ressourcer, der skal indefryses, samt tage stilling til anmodninger om fravigelser.

Disse resolutioner blev gennemført i Fællesskabet ved forordninger vedtaget af Rådet¹, som bestemmer, at der skal ske indefrysning af de midler, der tilhører de berørte personer og enheder. Disse personer og enheder er opført på en liste, der er knyttet som bilag til forordningerne, der regelmæssigt revideres af Kommissionen på grundlag af de opdateringer,

¹ Den gældende forordning er Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27. maj 2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 (EFT L 139, s. 9)

der foretages af sanktionskomitéen². Fravigelser fra indefrysningen af midler kan indrømmes af staterne af humanitære grunde.

Flere af de berørte personer og enheder har nedlagt påstand om annullation af disse forordninger ved Retten i Første Instans³. I dag afsiger Retten de to første domme i disse sager.

Rådets kompetence til at pålægge enkeltpersoner økonomiske sanktioner

EF-traktaten⁴ bemyndiger Rådet til at pålægge trejdelande økonomiske og finansielle sanktioner, når det er bestemt i en fælles holdning, der er vedtaget af Den Europæiske Union ifølge bestemmelserne om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP).

Retten fastslår, at Rådet ligeledes er bemyndiget til, på lignende betingelser⁵, at pålægge enkeltpersoner økonomiske og finansielle sanktioner såsom indefrysning af midler inden for rammerne af kampen mod international terrorisme.

FN-bestemmelsernes forrang for fællesskabsretten

Retten fastslår, forpligtelserne for FN's medlemsstater i medfør af De Forenede Nationers pagt efter folkeretten går forud for enhver anden forpligtelse, herunder deres forpligtelser i medfør af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og EF-traktaten. Sikkerhedsrådets beslutninger har også forrang.

Selv om Fællesskabet ikke er medlem af FN, skal det i medfør af selve den traktat, hvorved det er oprettet, også anses for at være bundet af de forpligtelser, der følger af De Forenede Nationers pagt på samme måde som dets medlemsstater er det. For det første kan Fællesskabet hverken tilsidesætte de forpligtelser, der påhviler dets medlemsstater i medfør af De Forenede Nationers pagt, eller hindre deres gennemførelse. For det andet har Fællesskabet pligt til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at gøre det muligt for dets medlemsstater at efterkomme disse forpligtelser.

Udstrækningen af den legalitetsprøvelse som Retten foretager i det foreliggende tilfælde

Retten bemærker, at den anfægtede forordning begrænser sig til at gennemføre Sikkerhedsrådets beslutninger på fællesskabsplan. Enhver efterprøvelse af den anfægtede forordnings materielle lovlighed ville således indebære, at Retten indirekte efterprøver lovligheden af de pågældende beslutninger. Under hensyn til den ovennævnte forrangsregel er disse beslutninger principielt ikke omfattet af Rettens prøvelsesret, og Retten har ikke beføjelse til – heller ikke indirekte – at anfægte deres lovlighed med henvisning til fællesskabsretten eller de grundlæggende rettigheder, således som de er anerkendt i Fællesskabets retsorden. Retten er derimod forpligtet til i videst muligt omfang at fortolke og anvende fællesskabsretten på en måde, som er forenelig med medlemsstaternes forpligtelser i medfør af De Forenede Nationers pagt.

---

² Jf. det seneste eksempel, Kommissionens forordning (EF) nr. 1378/2005 af 22. august 2005 om 52. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 (EUT L 219, s. 27).

³ En anden gruppe sager, der fortsat er under behandling, vedrører restriktive foranstaltninger truffet af Fællesskabet mod personer og enheder, der er involveret i terrorisme, men som ikke har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen eller Taliban, og som ikke er specifikt identificeret af Sikkerhedsrådet.

⁴ Artikel 301 EF og 60 EF.

⁵ På grundlag af artikel 301 EF og 60 EF i forening med artikel 308 EF.

Ikke desto mindre er Retten bemyndiget til indirekte at prøve lovligheden af de sikkerhedsrådsbeslutninger som denne forordning gennemfører, i forhold til de overordnede folkeretlige regler, der henhører under *jus cogens*, forstået som et grundlæggende folkeretligt princip, som hverken FN's medlemsstater eller FN's organer kan fravige. Under *jus cogens* hører bl.a. tvingende normer med henblik på universel beskyttelse af menneskerettighederne.

Sagsøgenes grundlæggende rettigheder, der er beskyttet i henhold til *jus cogens*

Retten fastslår, at den indefrysning af midler, der er fastsat i den anfægtede forordning, ikke er i strid med sagsøgerens grundlæggende rettigheder, således som de er beskyttet i henhold til *jus cogens*. Den anfægtede forordning giver nemlig udtrykkeligt mulighed for fravigelser på anmodning fra den berørte person om adgang til midler, som er nødvendige for at afholde basale udgifter. Disse foranstaltninger har således hverken til formål eller til følge, at sagsøgerne undergives en umenneskelig eller nedværdigende behandling.

Sagsøgerne er heller ikke vilkårligt blevet frataget deres ejendomsret for så vidt som denne ret er beskyttet i henhold til *jus cogens*. Indefrysningen af midler er nemlig et aspekt af De Forenede Nationers lovlige kamp mod international terrorisme og er en sikkerhedsforanstaltning, der til forskel fra konfiskation ikke tilsidesætter selve ejendomsretten for de berørte personer over deres finansielle aktiver, men udelukkende brugen af disse. Desuden er der i sikkerhedsrådsresolutionerne fastsat en mekanisme for regelmæssig revurdering af den generelle sanktionsordning og en procedure, der gør det muligt for de berørte personer til enhver tid – ved deres hjemstats mellemkomst – at forelægge deres sag for sanktionskomitéen med henblik på en fornyet vurdering.

For så vidt angår retten til forsvar fastslår Retten, at der ikke forekommer at være nogen norm i henhold til *jus cogens*, der kræver, at de pågældende høres personligt af sanktionskomitéen. For så vidt angår en sikkerhedsforanstaltning, der indskrænker rådigheden over midlerne, kræver overholdelsen af de berørte personers grundlæggende rettigheder heller ikke, at de får forelagt de faktiske omstændigheder og det bevismateriale, som lægges dem til last, eftersom Sikkerhedsrådet finder, at hensyn til det internationale samfunds sikkerhed er til hinder for det. Retten bemærker imidlertid, at det er muligt for de berørte personer til enhver tid – ved deres nationale myndigheders mellemkomst – at forelægge deres sag for sanktionskomitéen med henblik på at blive fjernet fra listen over personer, som er omfattet af sanktionerne ⁶.

Retten fastslår, at fællesskabsinstitutionerne heller ikke havde pligt til at høre de berørte personer, fordi institutionerne ikke havde nogen skønsmargen med hensyn til gennemførelsen af de sanktioner, som Sikkerhedsrådet havde vedtaget.

Hvad angår retten til en effektiv domstolsprøvelse fastslår Retten, at den inden for rammerne af de af sagsøgerne anlagte søgsmål foretager en fuldstændig prøvelse af lovligheden af den anfægtede forordning for så vidt angår fællesskabsinstitutionernes overholdelse af de kompetenceregler og de formelle regler og væsentlige formforskrifter, der gælder for deres handlinger. Retten prøver ligeledes lovligheden af den anfægtede forordning særligt med hensyn til forordningens formelle og materielle overensstemmelse, indre sammenhæng og proportionalitet i forhold til sikkerhedsrådsresolutionerne. Retten kontrollerer ligeledes lovligheden af den anfægtede forordning og, indirekte, lovligheden af de omhandlede sikkerhedsrådsresolutioner set i forhold til *jus cogens*.

---

⁶ I det foreliggende tilfælde gjorde denne procedure med henblik på fornyet vurdering det muligt at ophæve indefrysningen af midler tilhørende to personer, Abdirisak Aden og Abdi Abdulaziz Ali, som følgelig hævdede deres søgsmål for Retten.

Derimod tilkommer det ikke Retten indirekte at prøve selve de omhandlede sikkerhedsrådsresolutioners overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, således som de er beskyttet i Fællesskabets retsorden, og heller ikke at kontrollere, at der ikke er tale om et fejlagtigt skøn med hensyn til de faktiske omstændigheder og beviser, som Sikkerhedsrådet har lagt til grund til støtte for de foranstaltninger, som det har truffet, og heller ikke indirekte at prøve hensigtsmæssigheden og forholdsmæssigheden af disse foranstaltninger. For så vidt som der ikke er oprettet en international retsinstant, der har til opgave at træffe afgørelse i sager om sanktionskomitéens beslutninger, råder sagsøgerne i dette omfang ikke over noget retsmiddel.

Denne lakune i sagsøgerens retsbeskyttelse er imidlertid ikke i sig selv i strid med *jus cogens*. Retten bemærker, at retten til domstolsprøvelse ikke er absolut. I de foreliggende tilfælde støder den sammen med den retlige immunitet, som Sikkerhedsrådet er omfattet af. Sagsøgernes interesse i at få sagens realitet prøvet ved en domstol er ikke tilstrækkelig til at gå forud for den væsentlige almene interesse i, at international fred og sikkerhed opretholdes, når der foreligger en trussel, som er klart identificeret af Sikkerhedsrådet.

Derfor frifinder Retten i Første Instans Rådet for Den Europæiske Union i begge sager.

Bemærkning: Appel, der er begrænset til retsspørgsmål, kan iværksættes for De Europæiske Fællesskabers Domstol, til prøvelse af Rettens afgørelser, inden for to måneder efter deres forkyndelse.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Retten.

Dokumentet foreligger på alle officielle sprog

*Dommen er tilgængelig på Domstolens websted
<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=da>
normalt fra ca. kl. 12.00 CET på afsigelsesdagen.*

*Yderligere oplysninger kan fås ved henvendelse til Gitte Stadler
på tlf: (352) 4303 3127 eller fax: (352) 4303 3656.*